Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

Наукове товариство здобувачів вищої освіти та молодих учених

МАТЕРІАЛИ

XV Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених

«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ»

17 травня 2022 року

м. Рівне

УДК 001+37+316.3
Н 34

НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ: збірник матеріалів XV Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених, м. Рівне, 17 травня 2022 р. Рівне: Рівненський державний гуманітарний університет, 2022. 188 с.

Оргкомітет конференції:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор – **голова оргкомітету**

Дейнега Олександр Вікторович – доктор економічних наук, професор – **заступник голови оргкомітету**

Поліщук Ольга Павлівна – доктор філософії, доцент – **заступник голови оргкомітету**

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор

Петренко Оксана Борисівна – доктор педагогічних наук, професор

Войтович Ігор Станіславович – доктор педагогічних наук, професор

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор

Юхименко-Назарук Ірина Анатоліївна – доктор економічних наук, професор

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор

Виткалов Сергій Володимирович – доктор культурології, професор

Грицай Наталія Богданівна – доктор педагогічних наук, професор

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент

Баліка Людмила Миколаївна – кандидат педагогічних наук, доцент

Михальчук Роман Юрійович – кандидат історичних наук, доцент

Гамза Анна Володимирівна – кандидат педагогічних наук, доцент

Станіславчук Наталія Іванівна – здобувач ступеня доктора філософії PhD

Мовчко Олег Петрович – здобувач ступеня вищої освіти «бакалавр»

Кулакевич Людмила Миколаївна – здобувач ступеня вищої освіти «магістр»

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку
вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 5 від 26 травня 2022 р.)

Яскравим виявом шани громадськості щодо ідейних переконань, політичних поглядів та особистих якостей Г.А.Полетики було його обрання 1767 р. депутатом від Лубенського полку до Комісії по створенню проекту нового „Уложения". Висловлюючи подяку виборцям за обрання, Григорій Андрійович писав, що першим і найголовнішим обов'язком свого життя вважає служіння на користь суспільству [9, с. 140-141]. Працюючи два роки в складі Комісії, Г.А.Полетика, посилаючись на історію, палко захищав права України на автономне управління, обстоював вольності і привілеї козацької старшини, які історично склалися, і якими вона користувалася під час перебування України під владою Речі Посполитої. Під його впливом і на чолі з ним більшість українських депутатів Комісії виступила з сепаратистськими вимогами, наполягаючи на відновленні гетьманства та всіх привілеїв старшини і козацтва. Свої політичні погляди Г.Полетика виклав у творах „Возражение депутата Гр. Полетики на наставления Малороссийской коллегии господину же депутату Дм. Наталину" та „Мнение на читанный в 1768 г. в комиссии о сочинении проекта нового Уложения «Проект правам благородных» [1, с. 101; 3, с. 277]. Розроблена Г.Полетикою програма цілком відповідала політичним і становим інтересам козацької старшини, і українські депутати Комісії одностайно підтримали її. За уродженцем Ромен остаточно закріпилася слава справжнього українського патріота, переконаного автономіста, виразника ідей і інтересів вільних станів українського суспільства. До цього приєднувалась ще й слава людини вченої й відомої своїми працями з історії України.

Велику цінність має опублікована О.Лазаревським епістолярна спадщина Г.А.Полетики. Його листи дають можливість скласти уявлення про господарство багатого українського поміщика другої половини XVIII ст., про турботи і заходи по збільшенню і поліпшенню сільськогосподарського виробництва, потужності винокурень, клопоти по продажу їхньої продукції, збуту дьогтю, риби. Вони розповідають про стосунки з управителями маєтків, залежним населенням, про продаж кріпаків; знайомлять з „споживацьким" асортиментом панської родини, намаганням влаштуватися в сільських умовах з усіма зручностями тодішньої цивілізації, з поглядами на освіту і виховання дітей, стосунками з родичами, майновими чварами з ними і пов'язаною з цим судовою тяганиною, з приватною обстановкою, інтересами та запитами українського шляхетства, тощо. Листи Г.А.Полетики (їх опубліковано 128) засвідчують його часте відвідування Коровинців та Ромнів.

Г.А.Полетика увійшов в історію вітчизняної культури як пристрасний бібліофіл і володар славнозвісної чи не найкращої не лише в Україні, а й в усій Російській імперії бібліотеки. В ній налічувалось кілька тисяч рукописних і друкованих книжок. На жаль, унікальна книгозбірня майже повністю згоріла 23 травня 1771 р. під час пожежі на Василівському острові в Петербурзі, де жив тоді Полетика.

Вже нову бібліотеку і рукописи Г.А.Полетика (похований в Олександро-Невській Лаврі) заповідав своєму старшому сину Василеві, який продовжив його справу призбирування документів та книжок з української історії. Зібрана вдруге бібліотека Полетик зберігалася в Коровинцях і хоч не витримувала порівняння з попередньою, все ж високо поціновувалась шанувальниками української старовини. На жаль, через байдужість онуків Г.А.Полетики бібліотека була втрачена.

Помер Григорій Полетика 27 листопада (за н. ст. -- 8 грудня) 1784 р. під час перебування у Петербурзі. Похований в Олександро-Невській лаврі.

Висновок. Не дивлячись на певну лояльність Г. А. Полетики до російської монархії, та на те, що його вчинки були обмежені «вузько становими інтересами», він залишився активним прибічником автономії України у складі Російської імперії. Григорій Андрійович Полетика, як один із яскравих істориків-політиків, представників української еліти, вивчивши історію рідного краю на основі першоджерел, об'єктивно і сміливо відстоював права України-Гетьманщини.

Багатогранна історико-культурна спадщина представника плеяди істориків-державників другої половини XVIII ст. заслуговує на подальше досконале, системне вивчення.

Список використаних джерел:

1. Абаровський І. Полетики - уславлена українська династія. Земляки. Видатні сини рідної землі. Альманах. Видання Сумського земляцтва у Києві. К., 2005. С. 134-141.
2. Полетика Григорій . Український письменник. Біо-бібліографічний словник. У 54 т. Т.1. К., 1960. С. 462-463.
3. Энциклопедический словарь, Т. XXIV / Ф. А. Брокгауз, И. А.Эфрон: СПб., 1898. 474 с.
4. Гуцуляк М. Походження роду Полетик. Українець - співтворець кордонів Канади й Аляски (історико-географічний нарис). Т. 24. Торонто, 1967. С.87-104.
5. Политика (Полетика, Політика) Григорій Андрійович (1723/25 м. Ромни. - 27.11.1784, м. С-Петербург. Києво-Могилянська академія в іменах XVII-XVIII ст. Енциклопедичне видання. К., 2008. С. 431-433.
6. Полетики . Історія України в особах: Козаччина. К., 2000. С. 278-286.
7. Лазаревский А. М. Отрывки из семейного Архива Полетик. Киевская старина. - 1891. Т.XXXIII. №4. С. 97-116
8. Хорунжий Ю. Злет і заземлення Григорія Полетики . К.: Дніпро. 1992. С. 7- 78.
9. Мельник А.Г. Гетьманщина в історико-публіцистичних творах Григорія Полетики. Український історичний журнал. № 2-3. №6. С.134-143.
10. Білокінь С. Промова Григорія Політики в загальних зборах українського шляхетства у Глухові про права, переваги і потреби України (1763 рік). Український археологічний щорічник. Вип.15 / НАН України. К.: Укр. письменник, 2010. С. 414-433.
11. Білоусько О.А., Мокляк В.О. Історія Полтавщини (др. пол. XVI - др. пол. XVIII століття. Полтава: «Оріяна», 2003. 264 с.

М.С. ЛУНІН – АВТОР ПЕРШОГО СИСТЕМАТИЧНОГО АНАЛІЗУ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕКАБРИСТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Долганова М. П., здобувач вищої освіти

Сєвєрова О. В., доцент кафедри всесвітньої історії

Рівненський державний гуманітарний університет

Після наполеонівських воєн під впливом побаченого на теренах Західної Європи та конституційних обіцянок Олександра I у середовищі прогресивно налаштованого дворянства Російської імперії зародився опозиційний рух.

Об'єднання дворянської молоді в таємні товариства призвело до визрівання ідеї необхідності політичних перетворень та здійснення модернізації самодержавної монархії в напрямку сучаснішої капіталістичної монархії або ж республіки.

У 1816 році Михайло Сергійович Лунін став одним із засновників таємного товариства «Союз порятунку» і запропонував перший в історії декабризму проект царевбивства [5, с. 91]. У 1818–1821 роках він бере участь в «Союзі благоденства» , а з 1822 р.- у «Північному товаристві». 14 грудня 1825 року на Сенатській площі у Санкт-Петербурзі М. Лунін був відсутній, оскільки був на той час ад'ютантом великого князя Костянтина Павловича, і перебував з ним у Варшаві. Після виклику до столиці на суд, Лунін мав можливість втекти за кордон, але як людина честі він відкинув таку можливість та дозволив себе заарештувати. Слідчий комітет не мав переконливих фактів у звинуваченні Луніна. Про убивство імператора Олександра I М.Лунін вів лише розмови, і далі розмов замах не зайшов. А у повстанні в Санкт-Петербурзі 14 грудня 1825 року Лунін не брав участі. Під час допитів у слідчому комітеті М. Лунін був одним із найстійкіших, відповідаючи слідчим іронічно та зухвало-ввічливо. На слідстві провина Луніна була перебільшена. Слідчий комітет не зміг навести жодного факту для підтвердження того, що він після 1822 року підтримував зв'язок з таємним товариством. Однак, Михайла Луніна засудили за другим розрядом (15 років каторжних робіт), позбавили чинів, військового звання і дворянства.

М. Лунін першим здійснив спробу систематично проаналізувати діяльність декабристів. Написана ним в 1836 р. у засланні праця «*Взгляд* на *Русское Тайное Общество* с 1816 по 1826 года» була задумана як частина великої роботи, основною метою якої мало б стати виправдання діяльності таємних товариств [2; 4]. **Отже, мета статті – проаналізувати особливості діяльності декабристських організацій на сторінках першої дослідницької праці М. Луніна.**

Перебуваючи в засланні, М. Лунін перетворив свої листи з Сибіру до сестри Катерини Уварової на політичний памфлет, покликаний подолати загальну апатію після поразки декабристів [3]. Свої послання автор розглядав, як можливість продовження боротьби із самодержавством. М. Лунін знав про те, що його листи перечитують таємні служби [4, с. 258]. Саркастичні насмішки М. Луніна над царським урядом загрожували серйозними наслідками. Проте можливість висловити свої погляди переважила страх перед покаранням. Можливо, таким чином автор листів намагався пояснити причини декабристського повстання самодержавним елітам, адже чудово розумів – лише вони були здатні оновити безнадійно застарілі політичний та соціальний порядки.

У М. Луніна давно виникла ідея написання праці, яка містила б аналіз зародження й розвитку декабристського руху. Перебуваючи в засланні, він розпочав роботу над своїм дослідженням. Перед написанням він попросив сестру надіслати необхідні документи та матеріали [4, с. 260]. Автор мав намір здійснити порівняльний аналіз систем судочинства в різних країнах Заходу та Росії. Норми судочинства Великої Британії та Франції М. Лунін розглядав із прогресивної точки зору. Судову ж систему рабовласницького штату Луїзіана він обрав як зразок для порівняльної характеристики судочинства Російської імперії.

На початку своєї праці «*Взгляд* на *Русское Тайное Общество* с 1816 по 1826 года» автор порівнює конституційні вимоги декабристів із Великою хартією вольностей 1215 року, в якій закладалися фундаментальні основи обмеженої монархії. Характеризуючи програмні ідеї російського Таємного товариства, М. Лунін говорить про їх орієнтацію на всі стани держави [1, с. 200]. Насправді ідеї створення конституційної монархії були незрозумілі більшості населення Російської імперії. Це був майже виключно модернізаційний проект прогресивно налаштованої частини дворянської еліти. Більшість істориків декабристського руху згодом у марксистському дусі стверджуватимуть, що відсутність підтримки широких мас населення стала головною причиною поразки декабристського руху. Проте ймовірно, що декабристи ніколи б не змогли досягти успіху революційним шляхом. Революція потребує наявності зародкових модерних політичних інститутів (політичні партії, хоча б зародковий досвід парламентаризму), елементарного досвіду політичної участі в значної кількості мешканців (а, отже, й елементарного рівня грамотності), елементів модерної соціальної структури (наявність мережі незалежних власників землі та підприємницької верстви, нових джерел доходів, що послаблювали б владу земельної аристократії та сприяли формуванню контр-еліт тощо). На момент повстання декабристів у Російській імперії не було нічого із вище перерахованого. Проте це не означало, що їхній модернізаційний проект був приречений на поразку. Подібні рухи (коли частина прогресивно налаштованої еліти захоплює владу й втілює свій модернізаційний проект «зверху»), були непоодинокими в багатьох країнах Азії. Зокрема відоме політичне й соціально-економічне оновлення Японії під назвою «Реставрація Мейдзі» також відбулося без належних революційних передумов. Ключова причина успіху японських прогресивних еліт – їх перемога над консервативно налаштованою більшістю тих же еліт. У такому контексті ключовою причиною поразки декабристського проекту було те, що їм так і не вдалося реалізувати успішний силовий сценарій захоплення влади.

У своїй праці М. Лунін критикує відсутність гласності в судових справах. На його думку, всі зловживання в державній каральній системі могли б вирішити суди присяжних [1, с. 200]. Критикуючи вади абсолютистсько-феодальної системи у внутрішніх справах, М. Лунін висуває основні вимоги до зовнішньої політики імперії. Важке зовнішньополітичне становище Російської імперії у 20–30-х роках XIX століття він пов'язує із відмовою уряду прислухатися до думок декабристів, які радили підтримати греків у їх боротьбі за незалежність проти Османської імперії, та пропонували надати незалежність Царству Польському.

Аналізуючи помилки декабристського руху, М. Лунін вказує на відсутність єдності щодо планів на майбутнє. Головною помилкою він вважає розкол на дві організації – Північне та Південне таємні товариства. Щоб не повторювати старих фатальних помилок, борці за зміни в державі повинні об'єднатися навколо спільної справи – це одна із ключових думок праці «*Взгляд* на *Русское Тайное Общество* с 1816 по 1826 года».

Досвід невдалого повстання, помилки, виявлені в бесідах та дискусіях з товаришами по ув'язненню, посилення абсолютизму та нові тенденції в суспільному житті дозволили М. Луніну переглянути попередні погляди, сформулювати нові шляхи досягнення мети. Будучи переконаним у тому, що історичний розвиток Російської імперії нібито відбувається за законами, спільними для всіх народів, декабрист запевняє читачів, що з часом самодержавство повинно бути змінене більш прогресивною, конституційною формою правління. Питання про конкретне втілення цієї форми, на думку М. Луніна, має вирішуватися народними обранцями.

Міркуючи над засобами втілення декабристських ідей, М. Лунін писав, що змова в середовищі вузького кола еліт не сприяла успіху. Визнання цієї помилки викликало роздуми про роль народу в корінних перетвореннях. Проте М. Лунін вважав, що залучати народ до участі в повстанні без попередньої підготовки – справа безглузда. Ймовірно він добре усвідомлював всі обмеження, які традиційне суспільство накладало на шанси будь-якого модернізаційного задуму. З одного боку, селяни (без попередньої освіти та досвіду громадської активності) ще не були готові до перетворень у державі. З

іншого – дворянство (яке єдине могло втілити модернізаційний проект) чинило опір будь-яким змінам. У цій ситуації, можливо, лише перемога вузької групи прогресивно налаштованих еліт та подальше втілення модернізації через реформи зверху була чи не єдиним шансом на реформи. Проте, на жаль, декабристський рух виявився недостатньо організованим, щоб захопити владу й здійснити задумане.

Аналізуючи дії Таємної комісії під час слідства та винесення вироку, М. Лунін, як свідок, говорить про порушення всіх діючих законів держави. Він згадує навіть про деякі закони, що були створені виключно для покарання декабристів. М. Лунін нещадно критикує православне духовенство, яке співпрацювало з Таємною комісією і надавало їй інформацію, порушуючи таємницю сповіді (ймовірно не знаючи про те, що одне з ключових правил православного цезарепапизму приписувало духовенству обов'язок порушувати таємницю сповіді у випадку змови проти «государя») [1, с. 203].

Отже, детальний аналіз діяльності декабристських таємних товариств, здійснений М. Луніним у праці «*Взгляд* на *Русское Тайное Общество* с 1816 по 1826 года», став однією з перших спроб переосмислити діяльність декабристів. Оскільки автор цієї спроби був одним із членів декабристських організацій – його дослідження позначилося значним рівнем суб'єктивізму та революційного романтизму. Проте, М. Лунін досить вдало означив одну з ключових причин поразки декабристського повстання – недостатній рівень організованості й розкол серед вузького кола прогресивно налаштованих дворянських еліт. В умовах жорстко ієрархізованого станового суспільства шанси на успіх міг мати лише силовий сценарій захоплення влади «прогресивними» елітами із подальшим втіленням модернізаційного проекту через реформи зверху. Адже модернізація через революцію – це лише один зі сценаріїв, який був абсолютно неприйнятним для Російської імперії, зважаючи на пануючий у ній соціальний лад та відсутність модерних політичних інститутів (масові політичні партії й рухи, парламентаризм, інші форми масової мобілізації тощо).

Список використаних джерел:

1. Бестужев А. А. Их вечен с вольностью союз. М.: Современник, 1983. 368 с.
2. Лунин М. С. Взгляд на русское тайное общество с 1816 до 1826 года // Лунин М. С. Сочинения, письма, документы / Издание подготовлено И. А. Желваковой, Н. Я. Эйдельманом. Иркутск: Восточно-Сибирское книжное издательство, 1988. С. 116–122.
3. Лунин М. С. Письма из Сибири. Издание подготовили И. А. Желвакова, Н. Я. Эйдельман. М.: «Наука», 1987. 496 с.
4. Лунин М. С. Разбор Донесения тайной следственной комиссии государю имератору в 1826 году // Лунин М. С. Сочинения, письма, документы / Издание подготовлено И. А. Желваковой, Н. Я. Эйдельманом. Иркутск: Восточно-Сибирское книжное издательство, 1988. С. 128–151.
5. Окунь С. Б. Декабрист М. С. Лунин. Второе издание, исправленное и дополненное. Ленинград: Издательство Ленинградского университета, 1985. 280 с.
6. Эйдельман Н. Лунин. М.: Молодая гвардия, 1970. 384 с.

РОЛЬ ВУДРО ВІЛЬСОНА У ВРЕГУЛЮВАННІ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН ПІСЛЯ ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

Дудай В. Ю., здобувач вищої освіти

Мартинчук І. І., кандидат історичних наук, доцент кафедри всесвітньої історії

Рівненський державний гуманітарний університет

Перша світова війна – один з масштабніших військових конфліктів XX ст. Після оголошення війни Німеччиною Росії 1 серпня 1914 року, а 3 серпня – Франції війна починає набирати міжнародного характеру. Однак, на відміну від інших держав США тривалий час утримувалися від участі в ній, дотримуючись традиційної політики ізоляціонізму. Вже 4 серпня 1914 року президент Вудро Вільсон опублікував декларацію про нейтралітет Сполучених Штатів, а 19 серпня він звернуся до народу з виступом, у якому пояснив нейтральний статус країни. Вільсон наголосив, що така політика дасть США хороше майбутнє та її підтримують представники уряду [1, с.140].

Декларовані заяви не означали повне ігнорування конфлікту. США почали перетворюватися у військовий арсенал, звідки йшло постачання учасникам війни. Американська економіка поступово переходила на військові рейси. Щоб ще більш стимулювати американський експорт у воюючі країни Європи уряд приймає рішення, згідно з яким можна було безперешкодно продавати будь-які товари, включаючи вогнепальну зброю, вибухівку та ін. [5, с.231]. Держави Антанти маючи у своєму розпорядженні перевагу сил на морі безперервно отримували американські військові поставки, що у свою чергу дуже не подобалося Німеччині.

Однак перевага Антанти тривала не довго, що змусило США збільшити фінансову допомогу «союзникам». Чим же керувався Вільсон надаючи такі великі позики? В першу чергу для США було вигідно послабити вплив Англії, але ще більшу загрозу Вільсон вбачав у політиці німецького імперіалізму. Він розумів, що перемога Німеччини над її суперниками призведе до встановлення гегемонії цієї країни-агресора на Європейському континенті та до переділу колоніальних володінь у світі. З точки зору Вільсона найкращим варіантом для його країни було б збереження рівноваги в Європі. Це дозволило б США використовувати протиріччя між європейськими державами у власних цілях [1, с. 204].

Президентом не була виключена можливість вступу США у війну, однак він вважав, що час для такого рішення не настане. Вільсон був цілком налаштований максимально використати можливості, створені нейтральним статусом. Однак вже влітку 1915 року він дає указ морському та військовому міністрам створити програму посилення армії та флоту. Мілітаристичні заяви президента викликали в країні серйозну тривогу.

Вигідно використовуючи свій нейтралітет США почали активно поширювати свої монополії на світові ринки, витісняючи звідти своїх суперників. Про успіхи американської зовнішньої торгівлі говорить наступний факт: у 1916 році перевищення експорту США над імпортом виросло порівняно з 1914 роком майже у п'ять разів [3, с .305]. Таким чином США перетворилися у великого світового кредитора.

Незважаючи на нейтралітет США, Німеччина своїми діями загострювала німецько-американські відносини, тим самим збільшувала бажання країни вступити у війну. І вже 6 квітня 1917 року США оголошують про вступ у війну, що означало кінець політики нейтралітету. У своєму військовому посланні до Конгресу Вільсон заявив, що головною метою зараз є «підтвердження принципів миру та справедливості у житті світу». На початку нового 1918 року президент зайнявся

З М І С Т

МОЛОДИЙ ПЕДАГОГ

Безека С. С., Поліщук О. П.
РОЛЬ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ТОЛЕРАНТНОМУ ВИХОВАННІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ 3
Бернар І. М., Горопаха Н. М.
ЕКОЛОГІЧНИЙ ТРЕНІНГ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ НАВИЧОК, ОРІЄНТОВАНИХ НА СТАЛИЙ РОЗВИТОК 4
Ваколюк А. М.
ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИХОВНИЙ ПРОЦЕС ПОЗАШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ 5
Варейчук К. В., Косарєва О. І.
ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ДІТЕЙ З ЗАТРИМКОЮ ПСИХІЧНОГО РОЗВИТКУ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ГРУПИ 6
Воронова І. В., Коваль В. В.
МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ПЛАНІМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ НА ПОБУДОВУ З ВИКОРИСТАННЯМ ІКТ 7
Гоголь Т. В., Кіндрат В. К.
КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНЬОГО ТРЕНЕРА-ВИКЛАДАЧА 8
Голя Г. М., Бричок С. Б.
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ УЧИТЕЛІВ ЦЕРКОВНОПАРАФІЯЛЬНИХ ШКІЛ ВОЛИНСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ (ДРУГА ПОЛОВИНА XIX – ПОЧАТОК XX СТОЛІТТЯ) 9
Гомоль Т. П., Сілкова Е. О.
ВИХОВНИЙ АСПЕКТ ТЕКСТОВИХ ЗАДАЧ У ПІДРУЧНИКУ МАТЕМАТИКИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ С. ЛОГАЧЕВСЬКОЇ 11
Гопанчук В. В., Дубич К. П.
ГУРТКОВА РОБОТА З ІНФОРМАТИКИ У ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ 12
Данилюк Т. В., Стельмашук Ж. Г.
СТРУКТУРНІ КОМПОНЕТИ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ДОЗВІЛЛЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ 13
Дацьо А. В., Павлюк Т. О.
ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ФІНАНСОВОЇ ГРАМОТНОСТІ 14
Демянчук В. І., Генсіцька-Антонюк Н. О.
ЗНАЧУЩІСТЬ ТЕОРЕМИ ПРО ТРИ ПЕРПЕНДИКУЛЯРИ В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ МАТЕМАТИКИ 14
Джурик К. І., Баліка Л. М.
ЗМІСТОВЕ НАПОВНЕННЯ ПОНЯТТЯ «ОСВІТНЯ ДИСКРИМІНАЦІЯ» 15
Долганик М. І., Поліщук О. П.
ТРАДИЦІЙНІ ТА ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ПРЕВЕНТИВНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ 17
Дяденчук А. Ф.
ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ БАКАЛАВРІВ-ЕНЕРГЕТИКІВ ДО САМООСВІТИ ПІД ЧАС НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ 18
Жирун А. В., Синьчук О. М.
СУТНІСТЬ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ 19
Жулінська О. О., Свиріпа Л. К.
СПЕЦИФІКА ОЗНАЙОМЛЕННЯ УЧНІВ ІЗ ЕЛЕМЕНТАМИ РЕКЛАМНОГО ОГОЛОШЕННЯ В 4 КЛАСІ НУШ 20
Зух О. В., Горопаха Н. М.
LEGO-КОНСТРУЮВАННЯ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ КРЕАТИВНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ 22
Ісаєва Д. Ю., Суятинова К. Є.
ОСОБЛИВОСТІ ГЕНДЕРНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ 22
Капран Ю. В., Крайчук О. В.
ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ПРИ ВИВЧЕННІ РІВНЯНЬ ТА НЕРІВНОСТЕЙ У КУРСІ МАТЕМАТИКИ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ 23
Кіндрат Т. М., Горопаха Н. М.
ОСОБЛИВОСТІ ЛОГОПЕДИЧНОЇ РОБОТИ ТА ПОШУК ІНДИВІДУАЛЬНИХ ПІДХОДІВ ДО ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ 25
Ковтунович Т. А., Маліновська Н. В.
ОЗНАЙОМЛЕННЯ ДІТЕЙ ІЗ ПРАВАМИ ТА ОБОВ'ЯЗКАМИ В ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ 27
Ковтунович Т. О., Баліка Л. М.
ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ГРУПИ ПОДОВЖЕНОГО ДНЯ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ 28
Кожарко М. В., Поліщук О. П.
ЦІННІСНО-ВИХОВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЕТНОПЕДАГОГІКИ: РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ 29
Козлинець М. С., Баліка Л. М.
ОСОБЛИВОСТІ ТА ЧИННИКИ ВИНИКНЕННЯ ГІПЕРАКТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ 31
Козловська Х. Р., Свиріпа Л. К.
ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ТА ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ У ПОЧАТКОВІЙ ЛАНЦІ НУШ 32

Крук Т. М., Поліщук О. П.
ПОЗАКЛАСНА ВИХОВНА РОБОТА ТА ЇЇ ЗНАЧЕННЯ У ФОРМУВАННІ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА 34
Кузьмич А. О., Петренко О. Б.
ЗМІСТОВЕ НАПОВНЕННЯ ПОНЯТТЯ «АВТОРСЬКА ШКОЛА» В ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ 36
Кулакевич Л. М., Присяжнюк І. М.
ВИКОРИСТАННЯ ДОШКИ PADLET ПРИ ВИВЧЕННІ МАТЕМАТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН В УМОВАХ ONLINE-НАВЧАННЯ 37
Kurylenko Dana
CREATIVE POTENTIAL AS A CREATIVE CONCEPT OF STUDENT`S CONSCIOUSNESS 38
Леонтьєва К. М., Шадюк О. І.
ЛЕПБУК ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ СТАРШОЇ ГРУП 39
Леошек О. В., Коваль В. В.
МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ТЕМИ: «ТІЛА ОБЕРТАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІКТ» 40
Лукомська Ю. В., Галатюк Ю. М.
МЕТОДИКА НАВЧАННЯ УЧНІВ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ФІЗИЧНІ ЗАДАЧІ З МЕХАНІКИ ВЕКТОРНО-ГЕОМЕТРИЧНИМ МЕТОДОМ 41
Лясковець О. П., Безкоровайна О. В.
ЗАСОБИ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ В ГОВОРІННІ СТАРШОКЛАСНИКІВ 43
Магурчак Л. В., Боровець О. В.
ІГРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ 44
Макарець А. Л., Маліновська Н. В.
ВИКОРИСТАННЯ ХУДОЖНІХ ТВОРІВ З ДІТЬМИ ТРЕТЬОГО РОКУ ЖИТТЯ 45
Манзик Л. Ф., Стельмашук Ж. Г.
ПРОБЛЕМА НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ В СУЧАСНИХ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТАХ 46
Мартинова С. О., Маліновська Н. В.
УМОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ ДОШКІЛЬНИКІВ З ПОРУШЕННЯМИ ПСИХОФІЗИЧНОГО РОЗВИТКУ 47
Матвієнко С. П., Оксенюк О. В.
ПЕРЕВАГИ І РИЗИКИ ВПРОВАДЖЕННЯ ДУАЛЬНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ 47
Мельничук Н. В., Дубич К. П.
ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ДИДАКТИЧНИХ ІГОР НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ У КУРСІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ 49
Московчик І. М., Горопаха Н. М.
РОЛЬ БАТЬКІВ У ВИХОВАННІ ПРАЦЕЛЮБНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ 50
Музика М. А., Шевчук О. А.
ШУМОВЕ ЗАБРУДНЕННЯ ТА ЙОГО УНИКНЕННЯ В СЕРЕДОВИЩІ ІСНУВАННЯ 51
Музичук Ю. А., Павлюк Т. О.
ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ДИЗАРТРІЄЮ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ КОМП'ЮТЕРНИХ ТРЕНАЖЕРІВ 53
Мурдза Х. В., Маліновська Н. В.
РОЗВИТОК ОБРАЗНОГО МОВЛЕННЯ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ УСНОЇ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ 54
Мурдза Х. В., Руденко Н. М.
УСНА НАРОДНА ТВОРЧІСТЬ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ВИРАЗНОСТІ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИТКОМ МОВЛЕННЯ ІІІ РІВНЯ 55
Наумич В. М., Сілкова Е. О.
МЕТОДИКА ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ІГОР ПРИ ВИВЧЕННІ НУМЕРАЦІЇ ЦІЛИХ НЕВІД'ЄМНИХ ЧИСЕЛ В КУРСІ МАТЕМАТИКИ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ 56
Петрица Ю. І., Чайка В. М.
ПРОЄКТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ 56
Пилипюк Н. О., Стельмашук Ж. Г.
ПЕДАГОГІЧНІ СИТУАЦІЇ ЯК СКЛАДОВА ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ НУШ 58
Пікун О. Р., Клекоць Г. Я.
МЕТОДИКА РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИКЛАДНОЇ СПРЯМОВУВАНОСТІ ГЕОМЕТРІЇ У ПРОФІЛЬНІЙ ШКОЛІ 59
Плюта В. А., Плюта Н. В.
ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВИТКУ АКВАФІТНЕСУ 60
Поліщук Н. П., Галатюк Ю. М.
ДИДАКТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ ДОСЛІДІВ У КУРСІ ФІЗИКИ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ 62
Полюхович Д. В., Павелків О. М.
МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ АЛГЕБРАЇЧНИХ ЗАДАЧ З КОМПЕТЕНТНІСНИМ ПІДХОДОМ В СУЧАСНІЙ ШКОЛІ 64
Попова К. В., Гон М. М.
ЕВОЛЮЦІЯ (НЕ) ПРИСУТНОСТІ КРИМСЬКОГО ПІВОСТРОВА У ШКІЛЬНОМУ КУРСІ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ (1991 – 2016 РР.) 65

Радзевич Ю. Ю., Оксенюк О. В.
РОЗВИТОК ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ ОСВІТОЮ 67
Сад М. О., Шевчук О. А.
ПРОБЛЕМИ ТЕПЛОЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЗБЕРЕЖЕННЯ ТЕПЛОЕНЕРГЕТИЧНИХ РЕСУРСІВ 69
Свистун В. П., Пустовіт Г. П.
МОРАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ: ЗМІСТ ТА ЗАВДАННЯ 70
Сидорчук Т. В., Шадюк О. І.
МНЕМОТЕХНІКА – ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДОШКІЛЬНИКА 72
Стельмах Н. Г., Галатюк Ю. М.
ФОРМУВАННЯ МЕТОДОЛОГІЧНИХ ЗНАНЬ У КУРСІ ФІЗИКИ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ 73
Стельмах Н. Г., Генсіцька-Антонюк Н. О.
ВИКОРИСТАННЯ ДИДАКТИЧНИХ КАРТОК НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ ПРИ ВИВЧЕННІ ТЕМИ «ІНТЕГРАЛ ТА ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ» 75
Тертична Г. В., Косарєва О. І.
ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОГО СУПРОВОДУ ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРА В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ГРУПИ 76
Тишкун В. А., Павлюк Т. О.
РОЛЬ КАЗКОТЕРАПІЇ У РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗНМ 77
Трачук М. В.
ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПІДХІД У ПРОЦЕСІ ВИХОВАННЯ І НАВЧАННЯ ДІТЕЙ З РІЗНИМИ ОСВІТНІМИ МОЖЛИВОСТЯМИ 78
Фалко І. І., Шадюк О. І.
БІЗІБОРД – ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ СЕНСОРНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ РАННЬОГО ВІКУ 80
Чудінович В. О., Баліка Л. М.
ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО СОЦІАЛЬНОЇ ДІЙСНОСТІ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ 81
Швед В. М., Павлюк Т. О.
ВИХІДНІ РІВНІ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ДИЗАРТРІЄЮ ЗАСОБАМИ МАЛИХ ФОЛЬКЛОРНИХ ЖАНРІВ 82
Шевчук Н. К., Маліновська Н. В.
ФОРМУВАННЯ ЕЛЕМЕНТАРНИХ ЕКОНОМІЧНИХ УЯВЛЕНЬ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ 83
Шевчук О. А.
ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ СИТУАЦІЙНОГО НАВЧАННЯ НА ПРАКТИЧНИХ ОНЛАЙН ЗАНЯТТЯХ З БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ТА ОСНОВ ОХОРОНИ ПРАЦІ В ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ 84
Шишак А. М., Чайка В. М.
ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ: ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ 85
Штокало О. Л., Ничипорук І. А., Глінчук Ю. О.
ОХОРОНА ПРАЦІ В ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ПІД ЧАС ВОЄННОГО ЧАСУ 86
Штокало О. Л., Павлюк Т. О.
ОСОБЛИВОСТІ ВИХОВАННЯ ДРУЖНІХ ВЗАЄМИН ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У ПРАКТИЦІ СУЧАСНОГО ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ 88
Шумелянко М. В., Павелків О. М.
ФОРМУВАННЯ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАНІ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ У СУЧАСНІЙ ШКОЛІ 90
Юрчик Н. В., Шадюк О. І.
ВПЛИВ АВТОРСЬКОЇ КАЗКИ НА МОРАЛЬНИЙ РОЗВИТОК ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ 91
Яремович М. А., Сойчук Р. Л.
ГРОМАДЯНСЬКА ОСВІТА – ОСНОВА ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ СОЛІДАРНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ В УМОВАХ СУПЕРЕЧЛИВИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ВИКЛИКІВ 92

МОЛОДИЙ ПСИХОЛОГ

Волошина О. В., Кулакова Л. М.
ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ МОЛОДІ ДО СТВОРЕННЯ СІМ'Ї (ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ) 93
Воробей О. М., Ямницький В. М.
ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ ЕМПАТІЇ НА ПСИХОЛОГІЧНИЙ КЛІМАТ МОЛОДОЇ СІМ Ї 94
Главінська Е. С., Михальчук Н. О.
ПЕРЕДУМОВИ ТА ФАКТОРИ КОНФЛІКТНОСТІ В ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ 95
Зайчук О. С., Камінська О. В.
ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК КОПІНГ-СТРАТЕГІЙ ТА РІВНЯ КОНФЛІКТНОСТІ В ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ 96
Карпенко М. С., Суятинова К. Є.
ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З СИНДРОМОМ ДАУНА ДО НАВЧАННЯ В ШКОЛІ 97
Левандовська А. В., Ямницький В. М.
ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ 99

Максимчук М. Ю., Камінська О. В.
СИСТЕМНИЙ ПІДХІД ЯК ПЕРЕДУМОВА УСПІШНОЇ ПСИХОПРОФІЛАКТИЧНОЇ РОБОТИ З ПІДЛІТКОВОЮ ІНТЕРНЕТ-ЗАЛЕЖНІСТЮ 100
Подерня Н. К., Главінська О. Д.
СОЦІАЛЬНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ: ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ 101
Романюк О. В., Главінська О. Д.
ЕМПАТІЯ ЯК СКЛАДОВА КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ 102
Хомюк І. Я., Ямницький В. М.
МІЖОСОБИСТІСНІ СТОСУНКИ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ 103

МОЛОДИЙ ПРИРОДОДОСЛІДНИК

Ажнюк І. В., Петрівський Я. Б.
АЛГОРИТМИ І МЕТОДИ ЛІНІЙНОГО ПРОГРАМУВАННЯ В ЗАДАЧАХ МОДЕЛЮВАННЯ ДЕТЕРМІНОВАНИХ ПРОЦЕСІВ 105
Береза О. А., Присяжнюк І. М.
ВИКЛАДАННЯ КУРСУ «АНАЛІТИЧНА ГЕОМЕТРІЯ В ПРОСТОРІ» В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ 106
Boahen P. A., Haborets O. A
FORMAL LOGIC IN SOLVING PROBLEMS OF DIAGNOSIS, TREATMENT AND PREVENTION OF DISEASES 107
Гончарук О. О., Петрівський Я. Б.
ВИКОРИСТАННЯ W-ФУНКЦІЇ ЛАМБЕРТА ТА ЇЇ ЗАСТОСУВАННЯ 108
Гошко А. С., Денисюк Н. В.
СТАТЕВЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ 8 КЛАСУ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ ТА В ПОЗАКЛАСНІЙ РОБОТІ 109
Єфимець Д. Я., Шевчук О. А.
ЕКОЛОГІЧНІ НЕДОЛІКИ ТА ПЕРЕВАГИ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА ВЕРШКОВОГО МАСЛА В УКРАЇНІ 110
Зеленяк М. В., Шевчук О. А.
ДОТРИМАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ У ПРОЦЕСІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА СОНЯШНИКОВОЇ ОЛІЇ В УКРАЇНІ 112
Земба Я. В., Петрівський Я. Б.
ДЕТЕРМІНОВАНІ МОДЕЛІ ДИНАМІЧНОГО ПРОГРАМУВАННЯ 114
Кашернюк А. О., Портухай О. І.
ЕКОЛОГІЧНІ РИЗИКИ ВИКОРИСТАННЯ ЯДЕРНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ 115
Маринич І. Д., Шевчук О. А.
ВИРОБНИЦТВО ШОКОЛАДУ В УКРАЇНІ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ 117
Нечитайло Д. В., Велесик Т. А.
ТУРИСТСЬКО-РЕКРЕАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ВОЛИНСЬКОГО ПОЛІССЯ 120
Приймак О. О., Костолович М. І.
ПРИРОДНИЙ ТА КУЛЬТУРНИЙ ПОТЕНЦІАЛ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ ЯК ЧИННИК АКТИВІЗАЦІЇ ТУРИСТСЬКО-КРАЄЗНАВЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ 122
Процькова І. В., Шевчук О. А.
СТАН ХЛІБОПЕКАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЕКОЛОГІЮ 123
Стрілець Я. І., Павелків О. М.
МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ МАТЕМАТИЧНИХ ЗАДАЧ ТА ЇХ РОЛЬ В ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОМУ РОЗВИТКУ УЧНІВ 125
Тимощук І. М., Петрівський Я. Б.
НЕЛІНІЙНЕ ПРОГРАМУВАННЯ. МЕТОД МНОЖНИКІВ ЛАГРАНЖА 126
Тищенко О. Л., Безрук Ю. М.
ГЕОГРАФІЯ ПОШИРЕННЯ БАЛЬНЕОЛОГІЧНИХ РЕСУРСІВ У ЄВРОПІ 127
Толба Омар Алі Мухамед Тавакал, Лунгол О. М.
СУЧАСНІ ДОСЯГЕННЯ В ГАЛУЗІ МЕДИЧНОЇ ФІЗИКИ 128
Холодюк І. О., Шевчук О. А.
ГІПОДИНАМІЯ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК СКОЛІОЗУ В УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ 129
Шимчук Б. Р., Портухай О. І.
ВПЛИВ КЛІМАТИЧНИХ РЕСУРСІВ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ НА РОЗВИТОК РОСЛИННИЦТВА 130
Юрим І. Л., Шевчук О. А.
ДОТРИМАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ СИРОВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ ЩОДО ПЕРСПЕКТИВИ ЗДОРОВ'Я- ТА ЖИТТЄЗБЕРЕЖЕННЯ 132

МОЛОДИЙ ІТ-СПЕЦІАЛІСТ

Крохмаль Г. В., Петрівський Я. Б.
ДЕТЕРМІНОВАНІ МОДЕЛІ ЦІЛОЧИСЛОВОГО ЛІНІЙНОГО ПРОГРАМУВАННЯ 134
Сіранчук В. О., Дубич К. П.
СТВОРЕННЯ КОМП'ЮТЕРНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ «IOT_ALL» ДЛЯ ВИВЧЕННЯ IOT 135

Ушаков М. А., Сінчук А. М.
ВИКОРИСТАННЯ СЕРЕДОВИЩА «UNITY 3D» ДЛЯ РОЗРОБКИ ГРИ В КУБИК-РУБИК 136
Цехмейструк В. М., Паламарчук О. С.
РОЗВИТОК ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ ТА ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У РЕГІОНАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ 137
Шинкарчук Н. В.
АПАРАТНО-ПРОГРАМНА ОРГАНІЗАЦІЯ ВІРТУАЛЬНИХ РОБОЧИХ СТОЛІВ 138

МОЛОДИЙ ІСТОРИК

Воят С. В., Крет Р. М.
ОСОБЛИВОСТІ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ТУРЕЧЧИНОЮ ЗА ВЕРЕСЕНЬ – ГРУДЕНЬ 2021 РІК (НА ОСНОВІ ІВЕНТ-АНАЛІТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ СТОРІНКИ ПОСОЛЬСТВА ТУРЕЦЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ В УКРАЇНІ В ТВІТЕРІ) 139
Горбунов В. В., Тенькова З. Ю.
ФОРМУВАННЯ ІМПЕРСЬКИХ ГЕОПОЛІТИЧНИХ ІНТЕРЕСІВ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ 139
Дацюк Ю. В., Мартинчук І. І.
МІЖНАРОДНІ АНТИГІТЛЕРІВСЬКІ КОНФЕРЕНЦІЇ ТА ЇХ РІШЕННЯ 140
Дем'яненко А. А., Крет О. В.
РОЛЬ НІМЕЧЧИНИ У ФОРМУВАННІ СТРАТЕГІЧНИХ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКІВ У ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНИХ ВІДНОСИНАХ З УКРАЇНОЮ 141
Десятничук І. І., Михальчук Р. Ю.
СТАНОВЛЕННЯ ПАРЛАМЕНТАРИЗМУ В РОСІЇ: ДІЯЛЬНІСТЬ І ТА ІІ ДЕРЖАВНОЇ ДУМИ 143
Добровольська В. А., Гумен С. Ф.
ГРИГОРІЙ ПОЛЕТИКА – ГРОМАДСЬКИЙ ДІЯЧ, ПЕРЕКЛАДАЧ, ПУБЛІЦИСТ, ІСТОРИК, ПРОСВІТИТЕЛЬ 145
Долганова М. П., Сєвєрова О. В.
М. С. ЛУНІН – АВТОР ПЕРШОГО СИСТЕМАТИЧНОГО АНАЛІЗУ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕКАБРИСТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ 146
Дудай В. Ю., Мартинчук І. І.
РОЛЬ ВУДРО ВІЛЬСОНА У ВРЕГУЛЮВАННІ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН ПІСЛЯ ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ 148
Кладько В. О., Мартинчук І. І.
ПЕРЕДУМОВИ ПЕРШОЇ НАГІРНО-КАРАБАСЬКОЇ ВІЙНИ 1991-1994 РР. 150
Климовець В. В., Мартинчук І. І.
ФОРМУВАННЯ ПЕРЕДУМОВ РОСІЙСЬКО-ЧЕЧЕНСЬКИХ ВОЄН 151
Ксьондзик С. М., Давидюк Р. П.
ДЖЕРЕЛА З ДОСЛІДЖЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ В'ЯЧЕСЛАВА ЧОРНОВОЛА 151
Кучеров Г. Г.
МЕМУАРНА ЛІТЕРАТУРА ЯК ДЖЕРЕЛО ДОСЛІДЖЕННЯ "ПРОСВІТ" ПРАВОБЕРЕЖНОЇ УКРАЇНИ 153
Ладика Д. Є., Михальчук Р. Ю.
ДИСКУСІЙНІСТЬ ПОЛЬСЬКОГО ПИТАННЯ НА ПАРИЗЬКІЙ МИРНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ 154
Лесняк В. Ю.
ГРОМАДСЬКІ ОБ'ЄДНАННЯ ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В СУЧАСНІЙ ПОЛЬЩІ 155
Лісовець А. П., Крет О. В.
СУЧАСНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ФРАНЦІЄЮ 156
Мартинчук Ю. П., Бакуменко О. П.
РОЛЬ В. ЧЕРЧИЛЛЯ У КОНСОЛІДАЦІЇ БРИТАНЦІВ НА ПОЧАТКУ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ 157
Мирончук М. А., Мирончук А. С.
ВНЕСОК УКРАЇНСЬКИХ ВЧЕНИХ У БОРОТЬБУ ІЗ НАСЛІДКАМИ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ 158
Михальчук Р. Ю.
ТОРГОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ЄВРЕЇВ В МІЗОЧІ У МІЖВОЄННИЙ ПЕРІОД (1921–1939 рр.) 159
Монич О. І., Данилець Ю. В.
РОЗВИТОК АРХАНГЕЛО-МИХАЙЛІВСЬКОГО МОНАСТИРЯ У СЕЛІ GIULEŞTI (ДЖУЛИН) В 1692–1809 РР. 161
Наконечна(Ярута) К. А., Плюта Н. В.
ВІЙНА ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ США: Саратога. Компанія 1777р. 162
Поліщук А. О., Михальчук Р. Ю.
ЖЕРТВИ СЕРЕДНЬОВІЧНОЇ ІНКВІЗИЦІЇ 164
Рущак В. Ю., Гуменюк О. В.
«ВПЛИВ КНЯЗЯ ВАСИЛЯ-КОСТЯНТИНА ОСТРОЗЬКОГО НА ПОЛІТИЧНІ ПРОЦЕСИ РЕЧІ ПОСПОЛИТОЇ» 166
Семеренко М.-В. В., Михальчук Р. Ю.
ПОВСЯКДЕННЕ ЖИТТЯ СЕЛЯН ЗАХІДНОЇ ЄВРОПИ В СЕРЕДНЬОВІЧНОМУ СУСПІЛЬСТВІ 167
Сухий В. І., Сєвєрова О. В.
ВИНИКНЕННЯ ТА ФОРМУВАННЯ ОСНОВНИХ ІДЕЙ ТЕОРІЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ 169
Таргонська А. І., Мартинчук І. І.
ВИБОРЧА РЕФОРМА 1832 Р. В АНГЛІЇ 170

Федюшко В. О., Мартинчук І. І.
ОСВІТА ЖІНОК У ВІКТОРІАНСЬКУ ЕПОХУ 172

МОЛОДИЙ ФІЛОЛОГ

Bahlai M. R., Shainer I. I.
RUSSIAN LANGUAGE IN UKRAINE: REDUCTION OF ITS USE DUE TO WAR 174
Гайдук А. О., Шульжук Н. В.
ВСТАВНІ ТА ВСТАВЛЕНІ КОНСТРУКЦІЇ В ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ ВОЛОДИМИРА ЛИСА: ФУНКЦІЙНО-СТИЛІСТИЧНИЙ АСПЕКТ 175
Кіт І. Р., Струк І. В.
ЛІТЕРНІ ПАРАГРАФЕМНІ ЗАСОБИ У ДИТЯЧОМУ ТВОРІ Р. ДАЛА «MATILDA» ТА СПОСОБИ ЇХ ВІДТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ 176
Шупічук Д. В., Безкоровайна О. В.
МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ 178

МОЛОДИЙ МИСТЕЦТВОЗНАВЕЦЬ

Нестерук О. І., Менделюк Т. М.
ВИШИВАНКА–КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКА СПАДЩИНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ 179
Паславський М. С., Тюска В. Б.
КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКЕ ЖИТТЯ ХРИСТИНОПОЛЯ (ЧЕРВОНОГРАДА) КІНЦЯ XVIII- XIX СТОЛІТЬ: СПРОБА ІСТОРИЧНОЇ РЕКОНСТРУКЦІЇ 180